SKRINET

ILDMÅNE

Borgen i Himmerland

Afsnit 14

BENT BJERRE

BORGEN I MOSEN

Cimbrerne havde genopbygget Borgen i Mosen, som beskyttelse mod fjendtlige krigere, der ville tilegne sig den store værdifulde sølvskat, som var erobret i Gallien.

De tre væbnere fulgte Harald, sammen med Røde Ulv.

Harald ville forsøge at overnatte på **Borgen i Mosen**, den gamle helligdom i Himmerland, hvor han kunne hente viden hos kvinden i BORRE.

Hun var kendt som hende, der berettede om det store Cimbertogt, som bragte dem sikkert forbi de romerske krigere ved bjergene mod syd og nåede frem til det uendelige hav mod vest. En viden der kunne blive nyttig på Haralds erobringstogt.

Harald red med sine væbnere op gennem landet, selv om det var risikabelt at bevæge sig ind i Cimbrernes land.

Skat Skoven

Da aftenen nærmede sig, nåede de den store skov, som havde navn efter den store sølvskat, som Cimbrerne havde hjembragt til Himmerland. Skat Skoven som bredte sig ud over en stor del af Himmerland og gemte Borgen i Mosen.

De mødte lokale bønder, som mod betaling viste dem vej til Cimbrernes Borg.

Efter en halv times ridt gennem skovens tætte mørke, kom de til broen over åen med den klare kalkstrøm fyldt med fisk.

Kort efter førte stien dem over en bakkekam, hvor den forvandledes til en gammel romersk stenbrolagt vej, der førte dem tørskoet frem til Borgen.

En stærk befæstning med voldgrave og høje palisader.

32 Huse lå tæt samlet, beboet af håndværkere, bønder og deres husdyr.

Udenfor borgen var der ryddet skov til opdyrkede marker og plads til dyrehold.

Høvding Valstoke og han kone Tove tog traditionen tro venligt imod dem og bød på mad og varme ved ildstedet.

Harald berettede, at de gerne ville høre Vølven Borres fortælling om Kimbrernes store udvandring og sejre mod syd.

Vølven BORRE

Da mørket faldt på, fortalte Vølven Borre om Cimbrernes historie, - om et stolt folk.

Deres forfædre havde sultet så hårdt, at de havde forladt deres hjem i et stort antal og begyndt en stor vandring mod syd med krigere, mænd, kvinder, børn og husdyr— og efterhånden som de kom frem, mødte de andre sultende folk, så karavanen voksede til et helt folk i bevægelse.

I landet mod syd mødte de modstand fra folk, der boede i de brede dale hvor landet breder sig ud med højderygge. Her mødte de krigeriske folk, som ikke ønskede den nye indvandring.

Cimbrerne forsøgte at kæmpe sig igennem med store tab og valgte til sidst at gå øst om de fjendtlige folkeslag.

Cimbrerne var venlige og hjalp hvor de kom frem og vandt venner undervejs af folk som sultede.

Efterhånden blev det en stor karavane af mennesker der søgte et nyt hjem.

De drog videre og mødte bjergene i syd og fulgte dem vestpå**.**

De mægtige Romerne havde fulgt den store folkemængde, som vandrede forbi i flere dage, mens de bevægede sig gennem landet mod vest.

Efter et stort slag i Gallien besejrede Cimbrerne et landområde, de døbte Nordmandiet. De mødte havet mod vest, som havde samme smag som Vesterhavet, hvor de var udvandret fra.

Cimbrerne glemte aldrig det land de kom fra, deres familie og frænder som var blevet tilbage i Himmerland.
De sendte en gruppe krigere tilbage til Himmerland, med en stor gave i sølv, som var kommet i deres besiddelse ved et stort slag i Gallien.

Cimbrernes sølvkar

Da krigerne kom til Himmerland med det store sølvkar, blev den gamle fæstning fra jernalderen, forstærket med palisader, så den kunne beskytte Cimbrernes værdifulde sølvskat.

Cimbrerne blev kendt for deres rige sølvskat, som hurtig blev til et eftertragtet mål for andre stammer i området.

Cimbrerne besluttede nu at ofre gaven til guderne (sølvkarret) skulle skilles ad og sænkes som gave til guderne.
Sølvkaret var en tak til guderne for det nye land de havde erobret. Cimbrerne havde klaret at finde nyt land, som de kunne leve i.

Harald takkede for den store fortælling og fortalte om sine planer om at besejre den store ø mod vest i det store hav og havde brug for unge, stærke mænd til at bemande sine langbåde.

Harald aftalte med Høvding Valstok, at han kunne bruge Borgen som sikkert overnatningssted for sine krigere, som skulle ride fra ringborgen Fyrkat til Aggersborg ved det brede vand, som skilte landet.

Næste dag samlede Harald en gruppe af de stærkeste unge, som gerne ville være en del af hans eventyr.

Harald havde lyttet begærligt til BORRE og fortalte om DEN BLÅ HELBREDER i Hallum og hendes dygtighed.

Han nævnte den nye tro, hvor de mange guder kunne klares af en gud, der kunne gå på vandet bespise mange med et par sild.

Kimbrere ville gerne møde denne nye gud og der blev aftalt, at Tidsel og Munken skulle overnatte næste gang de skulle til markedet i Sebber.

Harald takkede for gæstfriheden og lovede rigdom til forældre til de unge krigere.

Han samlede sine væbnere og red mod markedet i Sebber.